

Dagningen

En budbärare om Kristi närvaro

Dagningen

Juni 2025

Innehållsförteckning

Höjdpunkter i Dagningen	2
<i>Född av Anden</i>	<i>2</i>
Internationella bibelstudier	18
<i>Kains och Abels offergåvor.....</i>	<i>18</i>
<i>Noa bygger ett altare</i>	<i>22</i>
<i>Abraham erbjuder sin son Isak</i>	<i>25</i>
<i>Isak åkallar Herrens namn</i>	<i>28</i>
<i>Jakob sätter upp en stenpelare.....</i>	<i>31</i>
Kristet liv och lära	34
<i>Tillmötesgående av Guds vilja</i>	<i>34</i>

Följ med i din bibel

Född av Anden

"Jag säger er sanningen: Om ni inte föds på nytt, kan ni inte se Guds rike." Johannes 3:3

Vår titel "Född av Anden" och uttrycket "född på nytt", som förekommer i vår inledningsvers, har länge använts av kristna för att beskriva det nuvarande tillståndet för dem som har tagit emot Jesus Kristus som sin personlige Frälsare. Många tror också att de som utåt sett gör detta påstående är garanterade en himmelsk belöning när de dör, med liten eller ingen möjlighet att misslyckas, oavsett hur deras liv ser ut just nu. Så kritiskt viktiga som sådana påståenden borde vara, är det förvånande att relativt få kristna försöker förstå alla andra detaljer om vad det innebär att vara "född av Anden" eller "född på nytt".

Orden i vår text riktades av Jesus till Nikodemus, en farisé som kom till Mästaren på natten i syfte att lära sig mer om honom och hans lära. (Joh 3:1,2) Jesu ord som svar till Nikodemus riktar uppmärksamheten på ett viktigt inslag i Guds plan, som förverkligas genom Guds heliga ande, eller kraft. Detta drag i det gudomliga arrangemanget är att de som ska leva och

regera med Kristus i hans Faders rike, som ska välsigna alla jordens familjer, först måste "födas på nytt" till ett nytt liv. Jesus använde vindens osynliga kraft som en illustration av en av egenskaperna hos det nya livet: "Så är det med var och en som är född av Anden." vers 8

Nikodemus förstod inte vad Jesus menade med att vara född av Anden. Han frågade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Kan hon för andra gången gå in i sin moders sköte och födas?" (vers 4). Jesus förklarade: "Det som är fött av kött är kött, och det som är fött av ande är ande." (vers 6) Det är tveksamt om Nikodemus förstod den här förklaringen. Den förmedlar emellertid det faktum att tanken på födelse i samband med det nya liv som Jesus talar om endast används i symbolisk mening. Det handlar inte, som Nikodemus antydde, om att komma in i moderlivet igen för att bokstavligen födas en andra gång.

Här, som så ofta i Bibeln, används ett talesätt för att hjälpa oss att förstå en stor sanning. Ordet född, eller födelse, väcker omedelbart tanken på ett nytt liv i våra sinnen. Jesus säger att genom den helige Andes kraft skulle några få uppleva en ny födelse, vilket helt enkelt betyder att de skulle få ett nytt liv. Detta skulle vara ett liv som är så olikt det som "föds

av köttet" att de som föds in i det kommer att vara både osynliga och mäktiga. Eftersom dessa är födda av den Helige Ande, eller Guds kraft, blir de Guds andliga barn. 1 Johannesbrevet 3:2

Även om Andens födelse inte innebär att man bokstavligen måste gå in i en moders livmoder för att födas på nytt, är metaforen mycket detaljerad hos de olika författarna till Nya testamentet, när de hänvisar till denna aspekt av den Helige Andes verk i hjärtat och livet hos Herrens invigda troende. Tyvärr misslyckas vissa bibelöversättningar i de flesta fall med att tydligt återge vad författarna hade i åtanke. Detta har lett till den felaktiga uppfattningen att man kan födas av Anden medan man fortfarande är i köttet. Ur detta misstag har uttrycket "pånyttfödda kristna" uppstått.

På det grekiska språk som talades under Nya testamentets tid finns det bara ett ord för att beskriva både begettal och födelse. Det ordet är "gennao". När det används av Jesus och apostlarna måste man därför utifrån sammanhanget avgöra om det är avlandet eller födelsen som avses eller, i vissa fall, om det är hela processen med att skapa ett nytt liv som avses.

Det är det grekiska ordet "gennao" som används i Matteus 1:1-16 där Jesu släkttforskning återges. "Abraham avlade Isak, och Isak avlade Jakob, och Jakob avlade Judas och hans bröder", står det i berättelsen. Ordet "avlade" används i denna berättelse trettionio gånger, och i samtliga fall är det korrekt översatt med avlade. Uppenbarligen är begat i detta fall den korrekta översättningen. Hur konstigt skulle det inte låta och hur osant skulle det inte vara att säga att "Abraham födde Isak"! Detta exempel från Bibeln pekar på det faktum att i människans naturliga värld är det mannen som avlar och kvinnan som föder. Båda är nödvändiga för att ett nytt liv skall kunna börja.

I ett annat exempel används det grekiska ordet "gennao" två gånger och översätts både med "född" och "avlad" i samma vers. Texten lyder: "Vi vet att var och en som är född av Gud inte syndar; men den som är född av Gud bevarar sig själv, och den onde rör honom inte." (1 Joh 5:18) För att vara konsekventa borde översättarna ha använt ordet "avlad" i båda fallen. Det enda uppenbara skälet till att inte göra det verkar ha varit en önskan att göra fraseologin i översättningen mindre repetitiv.

Född nu-Född i uppståndelsen

Om vi betraktar den fulla innebörden av födelsemetaforen måste vi dra slutsatsen att för att födas måste man först bli avlad. Med andra ord, när ett nytt liv skall födas måste det först ske en förlossning, sedan en period av dräktighet under vilken embryot får näring och utvecklas, och på så sätt förbereds för födelse vid rätt tidpunkt. Så presenteras den Helige Andes tvåfaldiga verk för oss i skrifterna. När Jesus sade till Nikodemus: "Du måste födas på nytt", talade han om den Helige Andes fullbordade arbete med att ge ett nytt och högre liv i uppståndelsen till dem som helt och hållet skulle ägna sig åt att göra Guds vilja. I den korta lektionen för Nikodemus gick Jesus inte in i detalj för att visa att innan någon föds av Anden måste de först vara födda av Anden. Men på andra ställen i Nya testamentet finns dessa detaljer tydligt beskrivna.

Vi läser: "Av sin [den himmelske Faderns] egen vilja avlade han oss med sanningens ord, för att vi skulle vara ett slags förstlingsfrukter till hans skapade varelser." (Jakob 1:18) Det här är en viktig text, för den visar inte bara att avlandet sker - inte kroppsligt - utan i en kristens hjärta och sinne, utan också att det sker genom Guds vilja "med sanningens ord". I 1

Petrusbrevet 1:23 får vi samma information. Här läser vi: "Vi föds ["gennao"] på nytt, inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds ord, som lever och förblir i evighet." Här borde "gennao" mer korrekt översättas med "avlad".

Hur tydligt framhäver inte detta tanken på avlandet, eftersom Petrus hänvisar till "säden". I den naturliga fortplantningsprocessen är det avlandet som åstadkoms genom säden, inte födelsen. Därför hänvisar aposteln här till det nya livets början, eller avlandet, inte till dess fullbordan i födelsen. Fröet till födelsen, säger han, är "Guds ord".

Vi har lärt oss att varje Guds ord i skrifterna är inspirerat av Anden. Gamla testamentets profetior skrevs av gamla heliga män som var "inspirerade av den Helige Ande". (2 Petrus 1:21) All Jesu undervisning är ett direkt resultat av att den helige Ande upplyste hans sinne och hjärta. Detsamma gäller för de apostoliska skrifterna. När Jesus talade om den helige Andes ankomst beskrev han den som "sanningens ande". (Joh 15:26; 16:13) Det är alltså uppenbart att om man blir avlad av sanningens ord innebär det att man blir avlad av den helige Ande.

Detta är ett viktigt faktum, och om vi förstår det tydligt kommer det att hjälpa oss att skydda oss mot den

uppfattning som många kristna har, nämligen att den helige Ande träder direkt in i de troendes liv, renar dem från all synd och gör det omöjligt för dem att någonsin falla ur nåden. Det är denna felaktiga uppfattning som leder till det felaktiga påståendet: "En gång i nåden, alltid i nåden."

Jakob och Petrus ger oss den sanna tanken. Det är att genom sanningens ord sker början på ett nytt liv i den troendes sinne och hjärta. Skulle inte detta betyda att alla som läser Guds ord blir avlade av den Helige Ande? Nej, inte alls. Låt oss fundera vidare på metaforen. Alla förutsättningar måste vara de rätta för att fröet skall kunna tas emot, för att avlandet skall kunna äga rum. Så är det också när det gäller Andens avlande. Många läser Guds ord, men deras sinnen och hjärtan är inte mottagliga för dess livgivande sanningar; och även om de kan få lite tröst från dess sidor och lite instruktioner som hjälper dem att vägleda dem i deras dagliga uppgifter, blir de inte födda till ett nytt liv.

Fullständig kapitulation

Fullständig överlåtelse till den gudomliga viljan och till de heliga impulserna i Guds Ord är det villkor som krävs för att man verkligen skall vara beredd att ta

emot den Helige Andes avlande kraft genom Sanningens Ord. Guds del i detta underbara arrangemang, varigenom några få skall uppnå odödligt liv på det gudomliga planet, var tillförseln av hans Andeinspirerade Ord - fröet, så att säga. Denna aspekt av Guds plan fullbordas genom hans tankars makt över den troendes tankar. Även om Skaparen har obegränsad makt till sitt förfogande, kommer han inte att invadera en annans sinne och börja utveckla ett nytt sinne utan att den berörda personen är villig att ta emot det.

Här återspeglas en av de mest underbara egenskaperna hos vår himmelske Fader. När Guds Ande rörde sig över vattenytan i samband med den ursprungliga skapelsen och förberedelsen av jorden för mänsklig bosättning, var det ett godtyckligt utövande av hans makt, men så är inte fallet vid avlandet av dem som skall leva och regera med Kristus. Han utövade sin makt att fylla sitt ord med sina tankar som uttrycker hans vilja beträffande dessa, och försäkrar dem om att all nödvändig vägledning och hjälp kommer att ges dem för att de skall kunna känna och göra hans vilja. Sedan har han väntat på att den individ, som hans försyn har fört i kontakt med hans ord, frivilligt skall bestämma sig för om de helt och hållet och fullständigt skall ge efter för

hans vilja, så som den Helige Ande har uttryckt den genom hans ord.

I sitt dyrbara ord har Gud låtit nedteckna många underbara löften om "härlighet och ära och odödlighet". (Romarbrevet 2:7) Han har uppenbarat att vi genom dessa "ytterst stora och dyrbara löften" kan bli "delaktiga av den gudomliga naturen". (2 Petrus 1:4) Den helige Ande inspirerade Jesus att säga: "Jag går för att bereda en plats åt er. ... Jag skall komma igen och ta emot er till mig, så att där jag är, där skall också ni vara." Johannes 14:2,3

När vi studerar Guds ord uppmärksammas vi på dessa löften och inser hur underbara de är. Vi gläder oss också åt den härliga försörjning som Gud har gjort för mänskligheten, och som Petrus beskriver som "återställelse" eller återställande av livet på jorden. Vi är glada över insikten att alla Guds heliga profeter sedan världens begynnelse har förutsagt "tider då allt återställs", och vi ser fram emot att dessa jordiska löften ska uppfyllas. Apostlagärningarna 3:20,21

Men för att nå fram till Bibelns himmelska löften krävs överlåtelse och uppoffring. Vägen som leder till en himmelsk andlig födelse är "smal", svår. (Matteus

7:14) Jesus sade: "Om någon vill komma efter mig [vara min lärjunge], då skall han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig." (Matteus 16:24) Vi minns också Paulus uppmaning att framställa våra kroppar som ett "levande offer". (Rom 12:1) Dessa villkor för den himmelska kallelsen verkar till en början svåra, men de löften som är knutna till dem, om vi är trogna, är att leva och regera med Kristus och med honom välsigna alla familjer på jorden. Uppenbarelsesboken 20:4,6; Första Moseboken 12:3; 22:18; Galaterbrevet 3:8

För dem som strävar efter att bli en del av Guds gudomliga familj i himlen och att välsigna resten av mänskligheten i hans kommande rike, fortsätter Guds stora plan som den uppenbaras i hans ord att öka deras uppskattning av dess gudomliga arkitekt. Hans kärlek genom att ge sin Son till att vara hela världens Frälsare och Återlösare framkallar hos dem en ständigt ökande kärlek till honom. (Joh. 3:16,17) Kristi kärlek, som består i att han lider och dör för mänsklighetens skull, når allt djupare in i deras hjärtan. Om vi finner sådana ädla tankar i våra hjärtan och låter oss ledas av dem, kommer vi att dra slutsatsen, precis som Paulus gjorde, att vi "inte längre skall leva för [oss själva]" utan för Jesus och för den kärleksfulle himmelske Fadern som sände

honom för att bli världens Frälsare. 2 Korintierbrevet 5:14,15

När vi har hörsammat Guds inbjudan att överlämna oss till honom och låta oss ledas av hans Andeinspirerade Ord, vet vi att Skriftens löften till dem som uppfyller detta villkor gäller oss. De inspirerande löfena om ett himmelskt hem och om den gudomliga naturen blir nu ett livgivande inflytande i våra liv, istället för att som tidigare vara något som ligger utanför oss och bara ses som ett intressant inslag i Guds plan. Genom överlåtelsen till Gud börjar fröet genast att ge upphov till hopp om ett nytt liv. Vi blir avlade av Gud genom "sanningens ord". Jakob 1:18

Mirakel av det nya livet

På samma sätt som bara Gud kan skapa ett träd, är allt liv ett mirakel som våra begränsade sinnen inte kan förstå. Vi bevittnar miraklet med ett nyfött barn och vi inser instinktivt att föräldrarna faktiskt inte gav liv åt det barnet. De uppfyllde helt enkelt de villkor som Gud utformade för tusentals år sedan och som innebar att jorden så småningom skulle fyllas med hans mänskliga varelser. (Första Moseboken 1:28). På en mycket högre nivå gäller detta också för dem

som blir avlade av Gud genom sanningens ord. Det är ett av Guds största mirakel, som vi har den välsignade förmånen att få medverka till.

Vissa mirakel sker nästan ögonblickligen, andra under en längre tidsperiod. När Jesus ropade till Martas och Marias döde bror: "Lasaros, kom ut", och den döde "kom ut", var det ett mirakel som utfördes på kort tid. (Joh. 11:43,44) Skapelsens mirakel, som visas i hela universum, krävde emellertid långa tidsepoker för att kunna utföras. Miraklet med Andens begynnelse och födelse är också utspritt över en lång tidsperiod.

Tänk på den tid som gick åt för att förbereda det frö som skulle födas - det vill säga Guds ord. Guds Ande vägledde på ett mirakulöst sätt skrivandet av Bibeln. Tusentals år gick åt för att på detta sätt nedteckna Guds tankar på ett sätt som gjorde att de kunde nå människans sinne och hjärta, begrundas och accepteras eller förkastas enligt läsarens eget val. Gud kunde direkt fylla en människas sinne med sina tankar, men hur skulle någon kunna veta att de kom från Gud? Dessutom skulle det vara mycket obehagligt för en människa att upptäcka att hennes sinne fylldes med påtvingade idéer, precis som en robot skulle göra. Hur kloka är inte Guds vägar! Guds mirakelverkande kraft är verksam när det gäller att

forma omständigheterna i ens liv som en förberedelse för att komma in i den avlade sädens sinne, men var och en måste acceptera och handla utifrån dessa saker frivilligt.

Det är först när vi inser att vi behöver gudomlig hjälp som vi på allvar kommer att ta Guds ord i beaktande. Vår himmelske Fader, i sin oändliga visdom och i sin kärleks ömhet, vet exakt vilka slags upplevelser som mest effektivt kommer att beröra hjärtat hos dem som han vill kalla, så att den kallade kan ge akt på hans ord. Detta arbete med att förbereda för Andens födelse är mirakulöst, precis som förberedelsen av fröet för födelsen skedde genom Guds Ande. Varje aspekt av Guds del i denna del av hans plan var, och är, mirakulös, precis som varje nyfött barns födelse utgör ett mirakel.

För dem som har gjorts mottagliga genom omständigheter i livet som har styrts av Gud för detta ändamål och som har studerat hans ord och frivilligt överlämnat sina liv helt till den gudomliga viljan som den uttrycks däri, är andeaveln en visshet. Alla som på detta sätt behandlas av Gud kan göra anspråk på löftena om härlighet, ära och odödlighet, i visshet om att de, om de fortsätter att vara Herren trogna,

kommer att få "livets krona". Uppenbarelseboken 2:10

I enlighet med bilden av avelse och födelse avslöjar skrifterna att när embryot till nytt liv utvecklas, sker detta också genom Guds Ande genom hans Ord. Våra nya andliga sinnen livnär sig på Guds löften. Om den andliga tillväxten är till behag för Gud, måste den vara i överensstämmelse med den gudomliga avbilden. På så sätt främjar Guds Ande tillväxten av de kristna frukterna fred, glädje, tålamod och kärlek. (Galaterbrevet 5:22,23; 2 Petrusbrevet 1:5-7) Paulus ger oss en vacker beskrivning av den helige Andes arbete när han säger: "Förnyas i ert sinne, ... ikläd er det nya jaget, som efter Guds avbild har skapats i rättfärdighet och sanningens helighet." Efesierbrevet 4:23,24

När det nya livet har utvecklats så långt att det är redo att födas, går våra förgängliga kroppar in i döden, och det nya livets födelse fullbordas genom uppståndelsen. (1 Korintierbrevet 15:53,54) Här utövas Guds ande, eller kraft, ytterligare. Paulus talar om denna mäktiga kraft som användes för att uppväcka Jesus från de döda eller, för att använda den symbol vi diskuterar, för att åstadkomma hans andliga födelse. Han talar om "den otroliga storheten i Guds kraft för oss som tror på honom. Det är

samma mäktiga kraft som uppväckte Kristus från de döda och satte honom på hedersplatsen vid Guds högra sida i himmelriket." Efesierbrevet 1:19,20

När Jesus talade med Nikodemus använde han vinden för att illustrera några av de egenskaper som kännetecknar dem som är födda av Anden i uppståndelsen. (Joh 3:8) Vinden är både osynlig och kraftfull. Så kommer det att vara med alla dem som först har blivit födda av Anden genom Sanningens Ord och som genom att äta av Ordet fortsätter att utvecklas tills de är redo att bli "delaktiga i de heligas arv". (Kolosserna 1:12) Gudomlig kraft kommer att upphöja dessa till himmelskt liv. De kommer att få celestiala eller himmelska kroppar - oförgängliga och odödliga. 1 Korintierbrevet 15:40-44,53-58

Inte alla av den adamiska rasen som kommer att återlösas genom Kristi blod kommer på så sätt att födas på nytt som himmelska varelser. Jesus sade inte till Nikodemus att man måste födas på nytt för att kunna leva på nytt. Vad han sade var att man måste födas på nytt för att få se Guds rike, som är i himlen. (Johannes 3:3; Matteus 4:17) Hänvisningen gäller därför dem som kommer att förknippas med Jesus som himmelska härskare i hans Faders sedan länge utlovade rike. I varje kungarike eller regering finns

det härskare och undersåtar. Jesus och hans sanna lärjungar i denna tidsålder kommer att vara härskarna i Guds rike. Dessa kommer då att födas på nytt. Jesus var den förste som fick uppleva denna stora förändring av livet från människa till ande. Hans lärjungar, hans sanna kyrka, får uppleva denna nya födelse i den "första uppståndelsen" i slutet av tidsåldern. (Uppenbarelsboken 20:5,6) Då kommer Guds löften om återställt liv, det vill säga återställt mänskligt liv, att strömma ut från himlen till alla jordens familjer. Johannes 3:14-17; Uppenbarelsboken 21:2-5

Kains och Abels offergåvor

Nyckelverser: "Varför är du så arg? frågade **HERREN Kain. Varför ser du så nedslagen ut? Du kommer att bli accepterad om du gör det som är rätt. Men om du vägrar att göra det som är rätt, se då upp! Synden står på huk vid dörren, ivrig att kontrollera dig."** Första Moseboken 4:6,7

Utvalda skrifter:
Första Moseboken 4:1-25

ENDEMIK I den fallna mänskligheten har svartsjukan visat sitt fula tryne redan från början av vår ras. Det stora moraliska drama som utspelar sig i berättelsen om Kain och Abel är djupt lärorikt för alla. Att fundera över dess lärdomar främjar och stärker ett rättfärdigt liv. Våra nyckelverser fokuserar på kärnan i berättelsens undervisning. Kain var den förstfödde av Adam och Eva. Utan tvekan var hans föräldrar glada och imponerade över resultatet av Guds gåva, fortplantningen. Snart fick dock Adam och Eva en annan son, Abel. Kain hade nu konkurrens om

föräldrarnas tillgivenhet och uppmärksamhet. Detta kan ha varit en bidragande orsak till hans svartsjuka mot Abel.

I skrifterna står det att Abel höll får och Kain brukade jorden. Så småningom frambär Kain ett offer av markens frukter till Herren. Han var den förste den dagen som offrade till Herren. Han kan ha känt stor tillfredsställelse över att hans offer var så framstående. Därefter frambär Abel sitt offer till Herren. Abels offer bestod av den förstfödde av hans hjord och dess fett. Herren respekterade både Abel och hans offer, men det gjorde inte Kain och hans offer. Kain blev rasande över den personliga förolämpningen och förkastandet av hans offer, och hans ansikte sjönk.

Abels offer accepterades framför Kains, inte bara för att det var ett djuroffer och inte "markens frukt". Det är uppenbart att säd, olja och vin offrades i Israels tabernakelarrangemang och var godtagbara för Gud. Kain och hans offer förkastades därför att Abel var rättfärdig och han inte var det. Svartsjukan brann i Kains hjärta och fick honom att hata sin bror. Vi vet att broderlig kärlek är avgörande för ett gudfruktigt liv: "Ty detta är det budskap som ni hörde från början, att vi skall älska varandra, inte som Kain, som tillhörde den onde och mördade sin bror. Och varför

mördade han honom? Därför att hans gärningar var onda och hans broders rättfärdiga." 1 Johannesbrevet 3:11,12

Orsaken till Herrens förkastande av Kain blir därmed uppenbar - han tillhörde den onde"! Hans gärningar var onda. Men Herren, som alltid är barmhärtig, gav Kain uppmuntran och sade: "Varför är du arg? Varför ser du så nedslagen ut? Du kommer att bli accepterad om du gör det som är rätt Men om du vägrar att göra det som är rätt, se då upp! Synden står på huk vid dörren, ivrig att kontrollera dig. Men du måste underkuva den och bli dess herre." Första Moseboken 4:6,7

Vi skulle alla ha nytta av Herrens undervisning om Kain. Synden står för dörren. Den är så nära var och en av oss, men vi måste härska över den! Vi måste stå emot den i varje situation i livet. Som aposteln i Hebreerbrevet råder kristna människor: "Låt oss kasta av oss allt som hindrar och synden som så lätt trasslar in sig. Och låt oss med uthållighet springa det lopp som är utstakat för oss och fästa våra blickar på Jesus, trons banbrytare och fullkomnare. ...Tänk på honom som uthärdade sådant motstånd från syndare, så att ni inte blir trötta och tappat modet. I er kamp mot synden har ni ännu inte gjort motstånd

så att ni måste utgjuta ert blod." Hebreerbrevet 12:1-4

Noa bygger ett altare

**Nyckelvers: "Jag sätter min regnbåge i molnet,
och den skall vara ett tecken på förbundet
mellan mig och jorden."
Första Moseboken 9:13**

**Utvalda skrifter:
Första Moseboken 8:20-22; 9:8-17**

I tacksamhet över Guds försyns befrielse byggde Noa ett altare. Där firade han den nya början på mänsklighetens historia. Översvämningen hade rensat bort den fallna rasen; endast den rättfärdige Noa och hans familj överlevde. Herren hade sett "att människans ondska var stor på jorden, och att alla hennes hjärtas tankar ständigt bara var onda". (1 Mos 6:5) Endast djur som var kända för att vara bibliskt rena offrades av Noa. Han ville att allt skulle vara helt rätt framöver. Hans offer gav en lugnande doft till Gud som förklarade: "Jag skall aldrig mer förbanna jorden på grund av människosläktet, även om allt de tänker eller föreställer sig är böjt mot ondska från barndomen. Jag skall aldrig mer förgöra allt levande." Första Moseboken 8:21

Vi berömmar Noa för hans hjärtas önskan om en nystart. Men vi noterar också att Guds uppskattning av mänskligheten är att "människans hjärtas fantasi är ond från sin ungdom". Vem har inte blivit mobbad eller mobbat andra på lekplatsen som barn? Vem har inte hindrat sina läppar från att tala illa om andra? Få, om ens någon.

Regnbågen visar på Guds kunskap och visdom som vida överträffar människans fattningsförmåga. "*Ex nihilo*" - ur intet - är en term som ofta används inom teologin för att beskriva tanken att Gud ur intet skapade universum. Paulus bekräftar detta: "Genom tron förstår vi att universum skapades genom Guds ord, så att det som syns inte har skapats av det som syns." Hebreerbrevet 11:3

Gud skapade den komplexa atomen, vårt universums byggsten, och alla dess varianter. Vi förundras över den djupa tankeverksamhet som låg bakom skapelsen. Tänk på vatten, som är en förutsättning för allt liv. Genom att addera två väteatomer till en syreatom skapade vår skapare ett ämne som kan existera i flytande, gasformig och fast form. Is, den fasta formen, är lättare än flytande vatten och flyter därför. Effekten av denna egenskap, som Gud förutsåg, är att det mesta av planetens vatten annars skulle förbli fruset året runt. Vatten

samlas också i moln som, trots att de väger miljontals kilo, svävar graciöst över jorden och vattnar marken nedanför.

När molnen fäller sitt dyrbara regn skiner solljuset igenom det. Vattendroppar bryter ljuset och delar upp det i olika våglängder, vilket skapar bilden av regnbågen och dess underbara färger. Är detta en tillfällighet? Nej, absolut inte! Det är en välplanerad design av Gud den Allsmäktige. "Alla hans gärningar är kända för Gud från evighet till evighet." (Apostlagärningarna 15:18) Regnbågar är en symbol för hopp. Deras skönhet inspirerar oss. Den bekräftade för Noa att Gud aldrig mer skulle låta en översvämning förgöra jorden. Gud sade: "Regnbågen skall vara i molnet, och jag skall se på den för att minnas det eviga förbundet mellan Gud och varje levande varelse av allt kött som finns på jorden." Det är för "eviga slakten". Första Moseboken 9:16,12

Detta ger oss ytterligare ett lager av mening. "Vi väntar, enligt hans löfte, nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor." (2 Petrus 3:13) Det land där rättfärdighet bor är det land som vi ber om dagligen: "Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden." Matteus 6:10

Abraham erbjuder sin son Isak

**Nyckelvers: "Och Abraham gav platsen namnet:
Herren skall försörja, såsom man säger än i dag:
På Herrens berg skall det försörjas."
Första Moseboken 22:14**

**Utvalda skrifter:
Första Moseboken 22:1-18**

Vår nyckelvers är hämtad från en av de mest kraftfulla och ofta diskuterade händelserna i Bibeln. Man kan föreställa sig det känslomässiga trauma som Abraham och Isak uthärdade - Abraham på grund av Guds befallning att offra Isak som brännoffer och Isaks upplevelse av att hans far skulle döda honom. Många utläggningar har skrivits för att utforska detta viktiga ögonblick i bibelns historia. Men den bittra berättelsen gav en värdefull frukt - en bekräftelse på Abrahams löfte. "Detta är vad HERREN säger: Eftersom du har lydt mig och inte ens har förnekat din son, din ende son, svär jag vid mitt namn att jag skall välsigna dig. Jag skall föröka dina ättlingar till oändligt antal, som stjärnorna på

himlen och sanden på havets strand. Dina ättlingar skall erövra sina fienders städer. Och genom dina avkomlingar kommer alla jordens folk att bli välsignade - allt därför att du har lytt mig." Första Moseboken 22:16-18

Abrahams förtröstan på Gud var överlägsen. Kanske misstänkte han att Gud inte skulle låta honom fullfölja denna demonstration av tro. Detta antyds i hans budskap till de män som följde med honom. När Abraham såg den plats dit Gud hade lett honom för att offra Isak: "Stanna här med åsnan", sade han till tjänarna. "Pojken och jag kommer att resa lite längre. Vi kommer att tillbe där, och sedan kommer vi tillbaka direkt." (Första Moseboken 22:5). Notera att han sa "vi", plural, "kommer strax tillbaka".

När far och son steg upp till offerplatsen, "talade Isak till Abraham, sin far, och sade: 'Min far! Och han sade: 'Här är jag, min son.' Sedan sade han: "Se, elden och veden, men var är brännofferslammet? Och Abraham sade: "Min son, Gud skall själv skaffa fram lammet till brännoffret. Så gick de två tillsammans." Första Moseboken 22:7,8

Abraham band Isak och var i färd med att slakta honom med kniven när Herrens ängel stoppade hans

hand. Där, alldeles i närheten, fångad av törnen i en snårskog, fanns en bagge som hade tillhandahållits genom Guds försyn. Offrandet av en bagge i Israels tabernakel innebar att Herren accepterade det lamm eller den tjur som tidigare hade offrats. Detta tyder på att Gud betraktade Isaks offer som fullbordat och att baggen var ett tecken på att han accepterade det. vers 9-13

Abraham sa: "Min son, Gud kommer att ge sig själv lammet." Herren kommer att sörja och har i själva verket redan gjort det. "Ty så älskade Gud världen att han gav sin ende Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin Son till världen för att döma världen, utan för att genom honom frälsa världen." Joh 3:16,17

Jesus är verkligen Guds lamm som tar bort världens synd och öppnar livsporten för den mänskliga familjens återupprättelse. (Joh 1:29) Detta är själva innebilden för evangeliets budskap, som aposteln Paulus noterade i brevet till galaterna. "Skriften, som förutsåg att Gud skulle rättfärdiga hedningarna genom tro, förkunnade i förväg evangeliet för Abraham och sade: I dig skall alla folk bli välsignade." Galaterbrevet 3:8

Isak åkallar Herrens namn

Nyckelvers: "Så byggde han ett altare där och åkallade Herrens namn, och han slog upp sitt tält där; och där grävde Isaks tjänare en brunn."

Första Moseboken 26:25

Utvalda skrifter:

Första Moseboken 26:16-33

Vår nyckelvers fokuserar på kulmen av Isaks vistelse i en tid av hungersnöd. Det kan ha varit hans tanke från början att åka ner till Egypten där mat och vatten var praktiskt taget garanterat av Nilens stadiga flöde. Hans far Abraham använde sig av denna strategi. (Se 1 Mosebok 12:10) Isak fick emellertid instruktioner av Jehova att stanna kvar i det utlovade landet. Gud skulle göra en läxa för att visa sin förmåga att försörja sitt folk. Herren ville inte att Isak skulle ta den enkla vägen. Lektionens poäng: även i mycket svåra situationer kommer Gud att försörja.

Vatten är en förutsättning för att överleva hungersnöd. Isaac mindes de brunnar som hans far hade grävt i landet och försökte hitta dem och förnya

deras värdefulla flöde. Vad hade hänt med dem? Filistéerna hade täppt till dem för att förhindra att de användes. Enligt skriften slog Isak "upp sitt tält i Gerars dal och bodde där. Och Isak grävde åter de vattenkällor som man hade grävt på hans fader Abrahams tid, ty filistéerna hade täppt till dem efter Abrahams död. Och han gav dem de namn som hans fader hade gett dem." Första Moseboken 26:17,18; 21:25-31

Respekt och ära för minnet av faderns tro påverkade Isaks önskan att namnge brunnarna enligt deras tidigare benämning. Detta är helt i linje med Jeremias budskap: "Detta är vad HERREN säger: Ställ er vid vägskalet och se er omkring, fråga efter de gamla stigarna, fråga efter den goda vägen och vandra på den, så skall ni finna vila för era själar." (Jeremia 6:16) Vi gör klokt i att hålla oss till de "uråldriga stigar" som våra fäder vandrade på. Dessa stigar är uppenbarade i den djupaste vattenkällan på jorden - den heliga Bibeln, från vilken sanningens levande vatten springer fram.

Isak gav sina tjänare i uppdrag att gräva Abrahams brunnar igen. Det var ett glädjande tillfälle när den första gav vatten. Men glädjen var kortvarig. De lokala boskapsskötarna grälade med Isaks tjänare och sa: "Vattnet är vårt." Isaac övergav den och

kallade den lämpligt nog för *Esek*, vilket betyder "strid". Hans tjänare grävde nästa brunn, men resultatet blev detsamma. Gerars boskapsskötare bråkade med dem och återigen övergav Isak den brunnen och kallade den *Sitnah*, vilket betyder "motstånd". Uthållighet och tro på Guds löften stärkte Isaks beslutsamhet, och han fortsatte arbetet med att återställa sin fars brunnar. Första Moseboken 26:19-21

Den tredje nyligen reparerade brunnen gav också vatten, och det var ingen strid om rättigheterna till den. Isaac gav den namnet *Rehoboth*, som betyder "en bred plats". "Och han gav den namnet *Rehoboth*, ty han sade: Nu har Herren gjort plats för oss, och vi skola bliva fruktsamma i landet." (vers 22) Glädjen över detta förebådade psalmistens ord: "Han förde också ut mig på en vid plats, han befriade mig därför att han hade behag i mig." (Psalm 18:19) På så sätt inspirerades Isak att anropa Herrens namn, precis som hans far Abraham hade gjort.

Dagens nejsägare skulle förneka Guds folk det levande vattnet - den heliga Bibeln. Han försörjer oss som alltid. Som Isak gjorde, åkallar vi med glädje Herrens namn, vår befriare.

Jakob sätter upp en stenpelare

Nyckelverser: "Tidigt nästa morgon tog Jakob stenen som han hade lagt under sitt huvud och ställde upp den som en pelare och hällde olja ovanpå den. Den platsen kallade han Betel." Första Moseboken 28:18,19

***Utvalda skrifter:
Första Moseboken 28:10-22***

Dagens nyckelvers visar på en positiv utgång av en svår situation. Jakob hade flytt från sin bror Esaus närvaro. Vi får veta att när Esau fick reda på att hans bror hade tagit Isaks välsignelse, blev han mordisk. Han talade högt om sina inre tankar på hämnd. Några i Isaks hushåll hörde det och rapporterade det. Rebecka, som nu var medveten om situationen, rådde Jakob att bege sig till sin bror Laban i PaddanAram och där kanske hitta en hustru.

Rebecka ville att Herrens vilja skulle ske för Jakobs räkning. När hon fick veta att Isak hade för avsikt att ge sin välsignelse till Esau, inledde hon följande

samtal med Jakob: "Nu, min son, ska du lyssna på mig. Gör precis som jag säger till dig. Gå ut till hjordarna och hämta mig två fina unga getter. Jag ska använda dem för att tillaga din fars favoriträtt. Ta sedan med dig maten till din far så att han kan äta den och välsigna dig innan han dör." Första Moseboken 27:8-10

Jakob svarade sin mor: "Min bror Esau är en hårig man, men jag har slät hud. Tänk om min far rör vid mig? Han kommer att se att jag försöker lura honom, och då kommer han att förbanna mig i stället för att välsigna mig."

Men hans mor svarade: "Låt då förbannelsen falla över mig, min son! Gör bara som jag säger till dig. Gå ut och hämta getterna åt mig!" vers 11-13

Tomma ord bär ofta dålig frukt. Rebecka sa till Jakob: "Låt din förbannelse drabba mig, min son", och så blev det. Hon skulle aldrig få se Jakob igen.

Under sin flykt från Beersheba kom Jakob till en viss plats och när natten närmade sig lade han sig tillrätta för att sova och drömma. "Han kom till en viss plats och stannade där hela natten, eftersom solen hade gått ner. Och han tog en av stenarna på den platsen och satte den vid sitt huvud och lade sig ner på den

platsen för att sova. Sedan drömde han, och se, en stege var uppställd på jorden, och dess topp nådde upp till himlen; och där steg Guds änglar upp och ner på den." Första Moseboken 28:11,12

I hans dröm stod Gud ovanför stegen och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud; det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. Även dina ättlingar skall vara som jordens stoft; du skall sprida dig i väster och öster, i norr och söder; och i dig och i din avkomma skall alla jordens släkter välsignas. Se, jag är med dig och skall bevara dig." verserna 13-15

Jakob insåg att Gud bekräftade det stora abrahamitiska löftet till honom och tog stenen som han hade använt som kudde och ställde upp den som ett altare. Han smorde in det med olja och gav platsen namnet Betel, som betyder "Guds hus". Har vi som kristna en smord sten på vilken alla våra förhoppningar och drömmar vilar? Ja, det har vi verkligen. Det är Jesus, den smorde, vår tros klippa.

Tillmötesgående av Guds vilja

"För att jag skall lära känna honom och kraften i hans uppståndelse och gemenskapen i hans lidanden och bliva likformig med hans död."
Filippi 3:10

Begreppet att underkasta sig gudomlig auktoritet innebär att man underkastar sig en accepterad standard eller ett accepterat mönster. Det är den himmelske Faderns vilja att ha en gudomlig familj med Kristus Jesus som överhuvud och en "liten hjord" av individer som återlöses från mänskligheten och som i slutändan kommer att få ära, heder och odödlighet. (Lukas 12:32; Romarna 2:7) Specifikationerna för denna klass är följande: "Ty dem som han förut visste, dem har han också förutbestämt att likna sin Sons avbild, för att han skulle vara den förstfödde bland många bröder." Romarbrevet 8:29

Kristi hängivna efterföljare har uppskattat Skriftens vittnesbörd om att vägen till en sådan hög belöning innebär en process av självförnekelse, korsbärande

och att följa i Mästarens fotspår. Aposteln Paulus säger i detta sammanhang: "Jag uppmanar er, bröder och systrar, att med tanke på Guds barmhärtighet offra era kroppar som ett levande offer, heliga och tilltalande för Gud - detta är er sanna och rätta tillbedjan. Anpassa er inte efter den här världens mönster, utan låt er förvandlas genom att ert sinne förnyas. Då kommer ni att kunna pröva och godkänna vad som är Guds vilja - hans goda, behagliga och fullkomliga vilja. Romarbrevet 12:1,2

Lojalitet

Lojalitet är mycket besläktat med samtycke. Det beskriver en persons trogna lojalitet mot en annan, i motsats till partiell sympati för en sådan individ. Troende kan inte umgås med dem som har en världslig anda och samtidigt vara behagliga för vår himmelske Fader. De måste vara fullständigt undergivna Herren och rättfärdighetens principer. Jesus Kristus sade: "Mitt rike är inte av denna världen." (Joh 18:36) Det betyder att sanna kristna inte kan vara llerade med denna "nuvarande onda värld". (Galaterbrevet 1:4) Dessutom framträder de krafter som motsätter sig oss ofta som ljusets änglar för att bedra. 2 Korintierbrevet 11:14

"Vårt medborgarskap är i himmelen", och det är för att försäkra oss om ett rikligt inträde i himmelriket som vi strävar. (Filipperbrevet 3:20) Ingenting kan vinnas genom en kompromisslös inställning till någon av den store motståndarens lockelser. Lojaliteten mot konungarnas Konung måste vara frivillig och fullständig. Vi på har lärt känna vår Herre och Frälsare, och på grundval av denna kunskap har vi fullt förtroende för integriteten i hans sak. Vår lojalitet bör vara fullständig därför att vi älskar vår Konung och vår Kapten, och vi känner smärta vid tanken på att misshaga honom och vår Fader i himlen.

Mod

Mod är också en mycket viktig egenskap hos dem som är underdåniga mot Gud och hans vilja, men det får inte födas ur självförtroende. De som inser sina egna svagheter kan vara modiga om de sätter sin tillit till vår himmelske Fader och ber honom om nåd och styrka att hjälpa dem i alla nödsituationer. (Hebreerbrevet 4:16; Ordspråksboken 3:5,6) När den kristne ser till Gud och till Kristus, sin kapten, och inser att han blir stark genom deras styrka, då kan han verkligen vara modig. Jesaja 26:3,4

Som goda soldater måste vi ha förtroende för den sak som vi kämpar för. (2 Timoteus 2:1,3) Vår tro och tillit till rättfärdigheten i den sak som vi tjänar bör vara så fullständig att den kallar fram alla våra krafter och förmågor i en självupppoffrande ansträngning av fri vilja att samarbeta med vår frälsnings Kapten. (Hebreerbrevet 2:10) Som kristna soldater bör vi inte ha några mentala reservationer beträffande lämpligheten i det som vår ledare ber oss att göra. Vår tro på Gud och Kristus bör vara så fullständig att även om vi kanske inte alltid förstår varför vi uppmanas att göra vissa saker, så har vi ändå fullt förtroende för att vi vägleds av himmelsk visdom. Romarbrevet 8:28

En nyckel till ett framgångsrikt slutförande av denna kurs är att vi underkastar oss vår himmelske Faders vilja. Den Helige Andes inflytande, som uppenbaras genom studiet av Guds ord, kommer att leda oss in i all sanning, och när den tillämpas troget i våra liv kommer det att ge en rättfärdig karaktär. Johannes 16:13

I den mån vi som kristna mer och mer "förvandlas" till Guds vilja, kommer det heliggörande inflytandet från "sanningens ord" att göra det möjligt för oss att göra andliga framsteg. (Rom 12:2; Jak 1:18; Joh 17:17) Ibland kan det dock finnas påtryckningar både inifrån

och utifrån för att få vårt beteende eller vår tro att överensstämma med normer som inte nödvändigtvis representerar vad vi förstår är Guds vilja för oss, eller vad vi tror är Skriftens läror i en viss fråga. Vi som kristna måste individuellt redovisa vårt förvaltarskap för Gud. (Romarna 14:12; 1 Korintierbrevet 4:2) Därför bör vi inte nödvändigtvis låta oss vägledas av vad andra kan tycka, utan vi måste göra sanningen till vår egen och "pröva allting, hålla fast vid det som är gott", precis som de ädla bereanerna gjorde förr i tiden. 1 Tessalonikerbrevet 5:21; Apostlagärningarna 17:11

Fördomar i Antiochia

När vi funderar på hur vi kan påverkas till att tänka eller handla likadant inom den kristna gemenskapen, eller om vi tar alltför stor hänsyn till hur våra trosfränder kan uppfatta oss, får vi en kraftfull lärdom. I Galaterbrevet 2:11-21 berättar Paulus om ett tillfälle då det var nödvändigt för honom att tillrättavisa aposteln Petrus, som troligen av många judiska kristna betraktades som den främste aposteln. När Petrus först kom till Antiochia åt han fritt med kristna konvertiter som var hedningar av födsel. Senare kom en grupp judiska kristna från Jerusalem på besök. Uppenbarligen höll de fortfarande fast vid olika

föreskrifter i den mosaiska lagen, och när de kom dit upphörde Petrus att umgås med de icke-judiska bröderna av rädsla för att nyheten om hans uppförande skulle nå tillbaka till Jerusalem och de judiska bröderna där.

Barnabas och andra följde Petrus exempel. Petrus visste mycket väl, i samband med Cornelius omvändelse, att Gud "inte visar någon partiskhet". (Apostlagärningarna 10:34) Därför begick han ett misstag när han vägrade att äta med troende som inte var omskurna, vilket antydde att den mosaiska lagen gav en högre nivå av helgelse än "trons rättfärdighet". (Rom 4:13) Paulus anklagade på lämpligt sätt Petrus för hyckleri genom att påpeka att de judiska kristna hade en ny ställning på grund av tron på Kristi försoningsoffer och att de var döda för lagen. Eftersom lagen inte kunde rättfärdiga någon, borde hedningar därför inte omfattas av den. Galaterbrevet 2:14-21

Om en av Anden född stöttepelare i kyrkan, som Petrus, felaktigt kunde ge efter för inflytandet från en felaktig tro som några av hans judiska bröder hade, och därmed inte följa Guds klart uttalade vilja, skulle vi då inte kunna vara sårbara idag för andras åsikter inom vår gemenskap? Den enskilda församling, eller ecclesia, som vi kan ha gemenskap med, är ett

mycket speciellt arrangemang som vår himmelske Fader har tillhandahållit för att vi ska kunna vårdas och utvecklas när vi försöker göra vår kallelse och utkorelse säker. I våra ömsesidiga studier bör vi inte bara beakta det faktiska innehållet i det vi studerar, utan också andan bakom budskapet. Romarbrevet 2:28,29; 7:5,6

Vi läser till exempel i 1 Joh 3:14: "Vi vet att vi har gått över från döden till livet, därför att vi älskar bröderna. Den som inte älskar sin broder förblir i döden." I alla våra kontakter med varandra är det säkert ett skriftställe som vi måste hålla i främsta rummet i våra tankar. Men eftersom vi har den nya skapelsens skatt i ett lerkärl, och eftersom vi är ivriga och nitiska att tjäna Herren, är det helt uppenbart att vi ibland kommer att upptäcka att det finns tillfällen till friktion när vi kanske uttrycker oss annorlunda än en annan medlem av brödraskapet. (2 Korintierbrevet 5:17; 4:7) Låt oss samvetsgrant sträva efter att se på varandra inte utifrån yttre framträdanden enligt köttet, utan låt oss tro och handla utifrån vetskapen att precis som Gud har kallat oss så har han hittat andra juveler som kämpar med sitt kött som vi gör; och vi bör fokusera på de saker som binder oss samman i kärlekens anda. 1 Samuel 16:7; 2 Korinthiserna 10:7

Kristen frihet

Att ödmjukt underkasta sig Guds vilja är också viktigt när det gäller att utöva kristen frihet i fråga om de delar av sanningen som inte stöds av ett tydligt "så säger Herren". Det är inte fråga om rena gissningar som var och en av oss bör ägna sig åt, utan om vi verkligen har ett skriftställe som bevisar vad vi har att säga, bör det räcka. Om det i vissa fall finns en tanke som inte är i harmoni med det sätt på vilket vi anser att den bör uttryckas, då bör vi vara fria att tala med våra bröder individuellt och diskutera det i kärlek tills den himmelske Fadern vill klargöra saken för den ene eller den andre. I vilket fall som helst bör man inte använda våld för att uppnå exakt samma åsikt, utan, som Bibeln säger, "låt var och en bli fullt övertygad i sin egen sak". Romarbrevet 14:5

Redan under Nya Testamentets tidigaste tid etablerades församlingar av Herrens folk på olika platser. Skrifterna ger riktlinjer för hur dessa grupper ska bildas. (1 Timoteus 3:1-7; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-3) De som tjänar, vare sig de är äldste eller diakoner, väljs till sina tjänsteställningar genom omröstning i ecclesia. Som sådan placerar den församlingen som en högre auktoritet och som en indikator på den gudomliga viljan. Om klassens omdöme om viss politik eller praxis skiljer sig från en

Juni 2025 41

äldstes, bör den äldste underkasta sig klassens vilja när det bara är en fråga om ecclesias preferenser, i motsats till frågor om grundläggande läror, moraliska frågor eller brott mot ens samvete. Å andra sidan, och i enlighet med ansvaret att välja äldste som ecklesian har förtroende för, har Herren åsidosatt så att en viss person valdes genom församlingens omröstning. Det skulle därför vara hela gruppens skyldighet att stödja och uppmuntra den äldste i den utsträckning som de noterar hans strävan att känna till och göra Herrens vilja på ett troget sätt.

En festlig anda

Rivalitetsanda, eller partianda, mellan medmänniskor i Kristi kropp bör undvikas. Vi läser i 1 Korintierbrevet 1:10-13: "Jag vädjar till er, kära bröder och systrar, genom vår Herre Jesu Kristi myndighet, att leva i harmoni med varandra. Låt det inte finnas några splittringar i kyrkan. Var i stället eniga, förenade i tanke och syfte. För några medlemmar av Chloes hushåll har berättat för mig om era gräl, mina kära bröder och systrar. En del av er säger: "Jag är en anhängare av Paulus. Andra säger: "Jag följer Apollos", eller "Jag följer Petrus", eller "Jag följer bara Kristus". Har Kristus blivit uppdelad i fraktioner? Blev jag, Paulus, korsfäst för

er? Blev någon av er döpt i Paulus namn?" Splittring bland Guds folk bör vara ett allvarligt bekymmer, särskilt om det finns påtryckningar för att hindra möjligheter till gemenskap med andra kristna som vi anser vara avlade av Anden.

Det kan naturligtvis finnas mycket legitima skäl till att en fysisk separation bland Herrens folk ibland är nödvändig. Men i den mån vi erkänner varandra som bröder i Kristi kropp, bör det inte finnas några uttryck för en sekteristisk anda. Om vi skapar konstgjorda barriärer som inte är bibliskt auktoriserade och tror att vissa bröder är ovärdiga vår gemenskap på grund av mindre skillnader, då finns det en fara för att vi utövar en anda som strider mot läran om kroppens enhet. En sådan anda skulle visa en markant brist på samtycke till Guds vilja i vår gemenskap. Psaltaren 133:1-3; Efesierbrevet 4:1-3,15,16; Filipperbrevet 2:3

Idoler

Nära förbundet med det föregående är möjligheten att skapa avgudar av våra ledare i församlingen. I Uppenbarelseboken 19:10 står det "Jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sade: Nej, tillbe inte mig. Jag är en Guds tjänare, precis som du och dina bröder och systrar som vittnar om sin tro på

Jesus. Dyrka endast Gud. För profetians väsen är att ge ett tydligt vittnesbörd om Jesus." Det har föreslagits att aposteln Johannes i detta sammanhang representerar de trogna medlemmarna av Kristi kropp, särskilt på den tid vi lever i just nu. Om vi för denna tanke vidare, skulle vi uppmanas att inte dyrka dem som kan vara till hjälp för att ge oss näring med Guds sanning. Vi bör uppskatta de trogna ansträngningarna hos alla som är engagerade i Herrens tjänst, men vi bör inte placera dem som avgudar för tillbedjan. Romarbrevet 1:25

Samma tanke verkar finnas i aposteln Paulus ord: "Låt inte någon som njuter av falsk ödmjukhet och dyrkan av änglar diskvalificera dig. En sådan person går också in i detalj på vad han har sett; han är uppblåst av överksamma föreställningar genom sitt oandliga sinne." (Kolosserna 2:18) Att ge otillbörlig hyllning till dem som tjänar är en olämplig anda som vi bör vara medvetna om och som inte är i harmoni med Guds vilja för den kristne. Vi bör inte främja en sådan inställning, även om vi bör känna igen och erkänna alla som troget tjänar i Guds tjänst.

Samhälleliga påtryckningar

När det gäller påtryckningar som kan komma från världen i enlighet med dess normer, finns det många influenser som skulle vara behagliga för vårt kött, men som kan hindra oss från att samtycka till Guds vilja. Det är av denna anledning som vi läser: "Tänk på det som är i himlen, inte på det som är på jorden. Ty du har dött och ditt liv är fördolt med Kristus i Gud." (Kolosserbrevet 3:2,3). Många aktiviteter som rör kultur, rekreation och hobbies som inte är syndiga är behagliga för köttet. En uppskattning av den kristna friheten påminner oss om att till skillnad från vissa förbud som gavs till Israels nation under lagförbundet, hittar vi inte många "du skall inte" i Nya testamentet när det gäller de troendes uppförande. Därför vill vi i våra hjärtan uppfylla andan i kärlekens lag och rättfärdighetens lag, så som de anges i Guds vilja för oss.

Även om den kristna friheten inte tillåter någon av oss att skapa en uppsättning regler för varandra, betyder det inte heller att vi är fria att göra som vi vill utan återverkningar. Därför är det viktigt att vi söker bibliska riktlinjer som kan hjälpa oss att avgöra i vilken grad olika sysselsättningar antingen tillfredsställer köttet eller är i harmoni med andan av uppoffring och helgat liv. Om vi vid en individuell

Juni 2025

granskning finner att en viss aktivitet är uppbygglig, förädlande och förhärlig vår himmelske Fader, bör vi delta i den i största möjliga utsträckning. Om den å andra sidan inte verkar ha något andligt värde, kanske vi vill lägga även en sådan god sak på offrets altare.

Våra hem

Ett annat område som vi bör överväga när vi underkastar oss Guds vilja handlar om våra bostäder. Alla i Herrens folk har olika förutsättningar, och de ekonomiska resurser som vi har blivit förvaltare av kan variera avsevärt. Det är upp till var och en att söka Guds vägledning på detta område, liksom i alla andra sammanhang. Vi vet dock med säkerhet att det i världen läggs stor vikt vid att ha ett modernt hem, ofta till det yttersta.

Sådana exempel som skulle kunna ges är sannolikt oändliga, men vi ställer frågan: "Kan Herrens folk också påverkas av en extraordinär oro för utseendet och storleken på sina hem?" Det är möjligt att tänka sig att vi måste göra omfattande förändringar i vår nuvarande bostad, till en kostnad av mycket tid och pengar, för att vi vill kunna ta emot andra kristna på ett bekvämt sätt. Ingen är naturligtvis i stånd att

bedöma vad en annan broder eller syster kan tänkas göra i detta avseende. Men vi kan behöva tala med Fadern i bön om huruvida ett sådant engagemang eller en sådan aktivitet på något sätt kommer att förringa det offerförbund som vi har ingått.

På arbetsplatsen

När det gäller våra jobb kan en del av oss hamna i mycket svåra och prövande situationer som gör att vi känner ett stort obehag i vårt kött. Sedan kan ett mycket gynnsamt arbetstillfälle dyka upp, men det kan kräva att man arbetar på ett annat schema eller på en avlägsen plats, vilket i slutändan leder till att vår andliga gemenskap störs. Vi kanske måste missa vissa möten som nu sker regelbundet på grund av nya arbetsförhållanden. Vi måste förlita oss på att söka Herrens vilja och samtycka till den när vi fattar sådana beslut på det ena eller andra sättet. Är det inte möjligt att vårt nuvarande svåra tillstånd som köttet har utsatts för tillåts därför att Herren vet att vi behöver få några erfarenheter som lär oss tålamod och tillit till honom?

Å andra sidan kan en förflyttning vara Herrens vilja, som när han sände Filippos till öknen för att vittna för den etiopiske eunucken. (Apostlagärningarna 8:26-38) Var och ens erfarenhet av detta är naturligtvis

unik för hans eller hennes situation. Skrifterna innehåller inga hårda och fasta regler på den här punkten, med undantaget att var och en ska "sörja för sig själv". (1 Timoteus 5:8) Utöver detta kan de svar som kan gälla för var och ens individuella omständigheter endast hittas genom att förbli mycket nära Herren.

Fyra viktiga steg

Tänk på dessa fyra viktiga steg för att acceptera Guds vilja i livets upplevelser.

1. Engagera dig i frekventa personliga studier av Guds ord. (2 Tim 2:15) Eftersom vi har åtagit oss att vara Mästarens fotspårsföljare är det viktigt att vi finner tid att regelbundet söka i skrifterna i syfte att söka Faderns vilja och ledning i våra liv, och för att bli bekanta med de gudomliga principer som kan tillämpas i vårt uppförande. Om Gud verkligen är först i våra liv, måste vi ordna våra scheman så att vi kan umgås med honom och ta emot den styrka som han vill ge oss.

2. Stödja vår lokala ecklesia genom att regelbundet närvara och delta i gemenskap och studier. Vi är väl förtrogna med uppmaningen att "inte överge våra sammankomster", och vi bör uppskatta detta

arrangemang som ett viktigt sätt att ta emot undervisning från vår himmelske Fader. (Hebreerbrevet 10:25) Ett sådant umgänge med varandra i denna miljö kommer bland annat att underlätta det slags samspel som gör det möjligt för varandras bidrag att sörja för ömsesidig andlig styrka och uppbyggelse för alla, om vi är rätt övade. Vi har fått veta att "varje led förser", och när vi träffar dem i vår närmaste gemenskap och andra i brödraskapet när vi har möjlighet, kommer vi att skyddas mot en anda av självupphöjelse. Efesierbrevet 4:16

3. Lev ett liv i uppoffring. Ju mer vi förnekar oss själva, desto mindre utsatta blir vi för den begärliga anda som motståndaren försöker fånga oss i, och desto lättare blir det för oss att ge efter för Guds vilja. "Köttets och ögonens begär och livets högmod" är alla hinder som kan och måste övervinnas genom den helige Andes inflytande och lydnad mot vår himmelske Fader genom att vi strävar efter att vandra på samma sätt som vår Mästare vandrade. 1 Johannesbrevet 2:16

4. Engagera dig i frekvent, fokuserad bön. Om vi vid en personlig granskning av våra liv finner att vi, i strid med Guds ord, har rest någon avgud i våra hjärtan, kan vi finna tröst i texter som 1 Joh 1:9. "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig,

så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." Vi ser alltså att det är vårt privilegium att gå till nådens tron för att få rening och hjälp med de saker vi gör som inte behagar Herren, särskilt i de fall då vi inte har underkastat oss hans vilja. Om vi dessutom är mycket känsliga för rättfärdighet och för att behaga Gud, även när vi inte är medvetna om några snedsteg, kommer våra hjärtans bön att vara som följder: "Bevara din tjänare också från uppsåtliga synder, låt dem inte härska över mig; då skall jag vara ostrafflig och oskyldig till den stora överträdelsen. Låt min muns ord och mitt hjärtas tankar vara välbehagliga i dina ögon, Herre, min styrka och min förlossare." Psalm 19:13,14

När vi tänker på att vi har kallats att vara en del av den gudomliga familjen, borde det få oss att vörda Gud i en sådan utsträckning att vi skulle göra allt för att behaga honom, hedra honom och helga hans namn. Sannerligen, "Herrens vördnadsfulla fruktan är visdomens början; ett gott förstånd och ett lärdomsfullt hjärta har alla de som gör Herrens vilja." Psalm 111:10